

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/89/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516202426
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8516202426.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Jany Burešovej, v spore žalobcu: Poľnohospodárske výrobné-obchodné družstvo Údol, so sídlom 065 45 Údol, IČO: 00 204 455, právne zastúpený JUDr. Ľubošom Petrovským, advokátom so sídlom Štúrova 20, 040 01 Košice proti žalovaným: 1/ Y. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX D., 2/ K.. Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX/XXXX, XXX XX L. M., obaja právne zastúpení JUDr. Gáborom Szárazom, advokátom so sídlom Garbiarska 20, 064 01 Stará Ľubovňa, o zaplatenie 2.115,23 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 7C/86/2016-85 zo dňa 04.07.2017 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaným 1/ a 2/ priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti žalovaným 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 2.115,23 eura s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 19.07.2015 do zaplatenia. Vyslovil, že žalovaní 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

V odôvodnení poukázal na dôvody žaloby, stanovisko strán sporu, obsah pripojených listinných dôkazov, ktoré špecifikoval, výsledky vykonaného dokazovania, citoval ust. § 1 ods. 4 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce, § 451, § 456, § 458 ods. 1, § 101, § 107, § 3 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 3 písm. b), § 243a ods. 1, 2, § 373, § 387 ods. 1, 2, § 397, § 398 Obchodného zákonníka a uviedol, že predmetom konania zo strany žalovaného 1/ bol uplatnený nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že žalovaný 1/ v období od 4/2011 do 22.07.2011 nebol v pracovnom pomere so žalobcom, pre žalobcu nevykonával žiadnu prácu, i napriek tomu, mu za uvedené obdobie bola vyplatená mzda a odvody, na vyplatenie ktorých dal pokyn žalovaný 2/, čím spôsobil žalobcovi škodu. Listom zo dňa 29.11.2010 bola žalovanému 1/ daná výpoveď z pracovného pomeru, pričom z uvedenej listiny vyplýva, že prevzatie listiny žalovaným 1/ nie je podpísané, lebo ju odmietol prevziať čo potvrdili obaja svedkovia K. H. U. a X. Q.. Žalovaný 1/ poprel doručovanie výpovede dňa 29.11.2010. Za mesiac apríl 2011 bola žalovanému 1/ priznaná čistá mzda vo výške 547,92 eura, za mesiac máj 2011 v sume 597,38 eura, jún 2011 v sume 597,38 eura a júl 2011 v sume 558,83 eura, pričom za mesiac júl 2011 si žalobca uplatňoval nárok do 21.07.2011 v sume 372,55 eura. Výška vyplatenej mzdy a odvodov medzi stranami sporná nebola. Vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/ prebieha na Okresnom súde Poprad konanie o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 22.02.2017, ktoré je vedené pod sp. zn. 17Cpr/7/2017. Z pripojeného spisu Okresného súdu

Stará Ľubovňa sp. zn. 5C/49/2011 vyplýva, že súd zamietol žalobu žalobcu K. proti žalobcovi tohto konania, ktorou sa domáhal vyslovenia neplatnosti uznesenia členskej schôdze, ktorým boli zmenené stanovky družstva žalovaného a obsadenie predstavenstva a predsedu družstva. Predmetný rozsudok bol na základe podaného odvolania rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 7Co/141/2013-486 zo dňa 23.01.2014 zmenený vo výroku o zamietnutí žaloby tak, že bola určená neplatnosť uznesenia členskej schôdze žalovaného z 05.04.2011, prijatého pod písm. A bod 8 o zmene stanov žalovaného, pod písm. B o odvolaní predsedu a členov predstavenstva žalovaného a pod písm. C. o zvolení predsedu a členov predstavenstva žalovaného, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 07.03.2011. Z výpisu z obchodného registra (č.l. 11 až 16 spisu) vyplýva, že po rozhodnutí súdu o neplatnosti uznesenia členskej schôdze konanej dňa 05.04.2011 bol súčasny predseda družstva IW. zapísaný do obchodného registra dňa 28.06.2014. Uznesením predstavenstva zo dňa 21.07.2011 (č.l. 37 spisu) pod bodom 3 písm. g) bolo schválené vyplatenie ušlej mzdy p. L. od 05.04.2011.

Vo vzťahu k žalovanému 1/ sa súd prvej inštancie zaoberal vznesenou námietkou premlčania, ako aj otázkou uplatneného nároku voči nemu z titulu bezdôvodného obohatenia. Poukázal na definíciu premlčania, ktoré je spojené s plynutím času ako právne významnej skutočnosti na lehoty vyplývajúce z ustanovení Občianskeho zákonníka, a to najmä posúdenie subjektívnej a objektívnej lehoty vyplývajúcej z ust. § 107 Občianskeho zákonníka a uviedol, že vznesenú námietku premlčania voči uplatnenému nároku žalovaným 1/ považoval za dôvodnú. Žaloba bola doručená dňa 24.06.2016, objektívna premlčacia doba začala plynúť dňom vyplatenia mzdy žalovanému 1/. Z č.l. 61 spisu vyplýva, že suma 1.660,- eura bola žalovanému 1/ vyplatená 29.07.2011, o dátume vyplatenia zvyšnej časti súdu dôkaz doručený nebol, ale ak súd pripustil, že sa jednalo o mzdu za mesiac júl 2011, táto musela byť vyplatená najneskôr do 31.08.2011, a teda týmto dňom začala plynúť objektívna premlčacia lehota, ktorá pri nedbanlivosti je 3-ročná a uplynula najneskôr dňom 31.08.2014 a pri úmyselnom 10-ročná. Ďalej poukázal na zavinenie, jeho definíciu s tým, že uviedol, že k tvrdeniu žalobcu o úmyselnom konaní žalovaného 1/, žalobca nepreukázal, že žalovaný 1/ konal úmyselne. Zo zápočtového listu, ktorý vystavil žalobca dňa 24.02.2017 vyplýva, že žalovaný 1/ bol jeho zamestnancom aj v období, ktoré je predmetom súdneho sporu, vystavenie takéhoto potvrdenia nemožno ospravedlniť pomýlením sa zamestnanca žalobcu. Pokiaľ pred 05.04.2011 došlo k skončeniu pracovného pomeru so žalovaným 1/ ako tvrdí žalobca, vzhľadom na údaje v zápočtovom liste a skutočnosť, že dňa 22.02.2017 (po viac ako 5 rokoch) dal žalobca žalovanému 1/ okamžité skončenie pracovného pomeru, trval medzi žalobcom a žalovaným 1/ pracovný pomer aj v období, ktoré je predmetom súdneho sporu (apríl až jún 2011). K tvrdeniu žalobcu, že žalovaný 1/ v uvedenom období pre žalobcu nevykonával žiadnu činnosť súd uviedol, že v uvedenom období súčasny štatutárny zástupca žalobcu, ktorý bol na členskej schôdzi dňa 05.04.2011 odvolaný novozvoleným orgánom a zamestnancom, ktorí obhajovali novozvolené orgány, do zápisu novozvolených orgánov bránil vstupe do areálu družstva, čo v podstate nebolo medzi stranami sporu sporné, preto žalovaný 1/ nemohol pre žalobcu vykonávať pracovnú činnosť, keďže mu v tom bolo bránené, čo nemožno posúdiť ako jeho úmyselné konanie. Nestotožnil sa s tvrdením žalobcu o úmyselnom obohatení žalovaným 1/, ktoré by zakladalo 10-ročnú objektívnu premlčaciu lehotu. Pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu lehotu, súd sa stotožnil s názorom vysloveným Okresným súdom Stará Ľubovňa v konaniach vedených pod sp. zn. 3Cb/254/2015 a 3Cb/50/2016, v ktorých bola posudzovaná otázka premlčania s tým, že bolo ustálené, že subjektívna premlčacia lehota začala plynúť najneskôr zápisom orgánov družstva do obchodného registra (po vyslovení neplatnosti časti uznesenia členskej schôdze z 05.04.2011 súdom), t.j. dňom 28.06.2014, potom by subjektívna premlčacia lehota uplynula dňa 28.06.2016, avšak pred týmto dňom najneskôr dňa 31.08.2014 uplynula objektívna premlčacia lehota. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobu žalobcu voči žalovanému 1/ zamietol z dôvodu premlčania uplatneného nároku. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu o vznesení námietky premlčania v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd uviedol, že podľa ustálenej judikatúry dôvodne vznesenú námietku premlčania voči uplatnenej pohľadávke nemožno pokladať za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi.

Vo vzťahu k žalovanému 2/ súd uviedol, že žalobca právne kvalifikoval uplatnený nárok ako nárok obchodnoprávny z titulu náhrady škody, keďže ide o záväzkový vzťah družstva a člena štatutárneho zástupcu v súlade s ust. § 261 ods. 3 písm. b) Obchodného zákonníka, s ktorou právnou kvalifikáciou sa súd prvej inštancie stotožnil. Vo vzťahu k uplatnenému nároku sa taktiež zaoberal vznesenou námietkou premlčania, pričom poukázal na právnú úpravu vyplývajúcu z Obchodného zákonníka týkajúcu sa premlčania s tým, že pri zisťovaní začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty vychádzal zo zápisu do obchodného registra, t.j. dňa 28.06.2014, a preto k uplynutiu 4-ročnej subjektívnej

premlčacej doby pre uplatnenie nároku na náhradu škody by do doručenia žaloby dňa 24.06.2016 k premlčaniu nedošlo. Ďalej poukázal na zákonné podmienky zodpovednosti za škodu, ktoré sa vyžadujú zo strany poškodeného, a to preukázanie porušenia povinnosti, vznik škody a príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti a vznikom škody. Uviedol, že citované ust. § 243a ods. 1 Obchodného zákonníka taxatívnym spôsobom upravuje povinnosti členov predstavenstva, ktorí sú povinní pri výkone funkcie člena predstavenstva dodržiavať. Svoju funkciu musia vykonávať s odbornou starostlivosťou a v záujme družstva a všetkých jej členov. Základnou podmienkou na uplatnenie nároku na náhradu škody voči členovi predstavenstva je preukázanie nesprávneho jeho konania, ktoré je porušením jeho povinnosti vykonávať svoju funkciu s odbornou starostlivosťou v dôsledku čoho vznikla škoda. Vznik škody a porušenie povinnosti členom predstavenstva musí byť v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Vo všeobecnosti možno uviesť, že člen predstavenstva zodpovedá za škodu vzniknutú družstvu a členom družstva ak konal neodborne, postupoval v rozpore s pokynmi členov družstva a svojím nesprávnym postupom spôsobil družstvu škodu. Zároveň musí byť naplnená podmienka, že jeho konanie nebolo v záujme družstva a všetkých jej členov. Zákon stanovuje okolnosti vylučujúce zodpovednosť člena predstavenstva za škodu spočívajúce v tom, ak ten preukáže, že pri výkone funkcie postupoval s odbornou starostlivosťou a zároveň si bol v dobrej viere vedomý, že koná v záujme družstva a všetkých jeho členov, alebo ak vykonával uznesenie členskej schôdze pokiaľ toto uznesenie nie je v rozpore s právnymi predpismi alebo stanovami. Schválenie konania členov družstva kontrolnou komisiou ich však zodpovednosti za vzniknutú škodu nezbavuje.

Vykonaným dokazovaním súd považoval za preukázané, že na vyplatení ušlej mzdy žalovanému 1/ sa uznieslo predstavenstvo družstva na zasadnutí dňa 21.07.2011, jej vyplatenie schválilo predstavenstvo, nerozhodol o tom výlučne sám žalovaný 2/. Pokiaľ dal účtovníčke pokyn na vyplatenie ušlej mzdy, nekonal tak z vlastného rozhodnutia, ale realizoval rozhodnutie predstavenstva. Súd zdôraznil, že žalobca v konaní nepreukázal, že vyplatením mzdy žalovanému 1/ vznikla žalobcovi škoda. Nepreukázal, že v období 4/2011 až do 22.07.2011 žalovaný 1/ nebol jeho zamestnancom a že bez zavinenia žalobcu nevykonával pre neho žiadnu činnosť. Súd poukázal na odôvodnenie v bodoch 46 a 47 napadnutého rozhodnutia s tým, že zo zápočtového listu vystaveného žalobcom dňa 24.02.2017 vyplýva, že žalovaný 1/ bol jeho zamestnancom aj období, ktoré je predmetom žaloby (apríl až júl 2011). Navyše v uvedenom období došlo k výmene orgánov družstva a s tým spojenými schváľnosťami a priekom medzi odvolanými a novozvolenými orgánmi. Novozvolené orgány družstva v tom čase boli platne zvolené, boli oprávnené prijímať rozhodnutia, okrem iného aj rozhodnutie týkajúce sa žalovaného 1/, ktorý v tom čase bol zamestnancom žalobcu. Pokiaľ žalovaný 2/ dal účtovníčke pokyn na vyplatenie mzdy žalovanému 1/, nekonal svojvoľne, neodborne a podľa názoru súdu nepostupoval v rozpore s pokynmi členov družstva a nekonal správnym postupom. Súd uzavrel, že žalobca v konaní nepreukázal, že by vyplatením mzdy žalovanému 1/ za obdobie od apríla do 22.07.2011 mu vznikla škoda. Neboli preukázané skutočnosti, že by žalovaný 1/ nebol zamestnancom žalobcu, keďže sám uviedol v zápočtovom liste obdobie, v ktorom žalovaného 1/ ako zamestnanca evidoval. Vzhľadom na spory medzi odvolanými a novozvolenými orgánmi (v tom čase platne zvolenými) s čím bolo spojené bránenie vstupu do areálu družstva niektorým zamestnancom nemožno považovať za škodu, za ktorú by mal niesť zodpovednosť žalovaný 2/, keďže v vstupe niektorým zamestnancom bránili odvolané orgány družstva, a to až do času zápisu novozvolených orgánov do obchodného registra. K tvrdeniu žalobcu o tom, že žalovaný 2/ počas plynutia objektívne premlčacej doby bol štatutárnym zástupcom žalobcu a spôsobil to, že bol jednak neplatne zvolený štatutárny orgán a jednak podával a podpisoval návrh na zápis do obchodného registra súd uviedol, že skutočnosť, že práve žalovaný zvolával členskú schôdzu žalobcu, ktorá sa konala dňa 05.04.2011, dôkaz predložený súdu nebol, či táto schôdza bola zvolaná neplatne a teda nemožno jednoznačne tvrdiť, že žalovaný 2/ vedel, že členská schôdza dňa 05.04.2011 bola zvolaná neplatne. Poukázal na prebiehajúce súdne konanie vo veci týkajúcej sa vyslovenia neplatnosti uznesenia členskej schôdze zo dňa 05.04.2011 o zmene stanov, o odvolaní predsedu a členov predstavenstva a o zvolení predsedu a členov predstavenstva. V čase zvolenia žalovaného 2/ za predsedu družstva, teda od 05.04.2011 do právoplatného rozhodnutia súdu o neplatnosti uznesenia členskej schôdze, t.j. do 07.03.2014 bol predseda družstva platne zvolený, a teda žalovaný 2/ konal v dobrej viere, že je predsedom družstva a vykonával všetky práva a povinnosti vyplývajúce z tejto funkcie tak, ako mu ukladá členská schôdza, stanovy družstva a zákon. To, že žalovaný 2/ podal návrh na zápis do obchodného registra bolo jeho povinnosťou, keďže v tom čase išlo o platne zmenené stanovy, odvolanie predsedu a voľbu nového predsedu. Návrh nepodal svojvoľne, len realizoval uznesenie členskej schôdze zo dňa 05.04.2011, ktoré bolo platné až do rozhodnutia súdov o ich neplatnosti, t.j. 07.03.2014. Na základe týchto skutočností súd prvej inštancie vo vzťahu

k žalovanému 2/ žalobu ako nedôvodnú zamietol s tým, že poukázal na to, že vychádzal z princípu spravodlivosti, ktorá zahŕňa spravodlivosť, rovnosť a spravodlivé zaobchádzanie, ktorého obsahom je predovšetkým jeho uplatňovanie vo svetle konkrétnych okolností každého sporového konania. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ust. § 255 v spojení s § 251 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že úspešným žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie právny zástupca žalobcu. Namietal nesprávne skutkové zistenia vrátane nesprávneho právneho posúdenia veci. Vo vzťahu k žalovanému 1/ namietal nesprávne posúdenie námietky premlčania. Poukázal na skutočnosť, že na strane žalovaného 1/ sa jedná o úmyselné bezdôvodné obohatenie, a preto nárok nie je premlčaný. Žalovanému 1/ zanikol pracovný pomer dňa 01.03.2011, následne pre žalobcu nevykonával žiadnu prácu, a preto mzda mu nepatriala. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/265/2009 zo dňa 17.02.2011 vo vzťahu posúdeniu námietky premlčania a výkonu práva v rozpore s dobrými mravmi. Uviedol, že rozpor uplatnenia námietky premlčania v rozpore s dobrými mravmi je v tom, že žalovaný 2/ bol členom predstavenstva, ktoré rozhodlo o vyplatení žalovanej sumy a ako člen neplatne zvoleného predstavenstva zaviniť prípadné premlčanie nároku. Členom predstavenstva sa žalovaný 2/ stal na základe predstavenstvom podaného návrhu na zápis do obchodného registra. Zdôraznil, že člen štatutárneho orgánu musí poznať stanovy, zvlášť takú elementárnu vec, ako je spôsob zvolávania členskej schôdze, a preto žalovaný 2/ vedel, že je neplatne zvoleným členom predstavenstva. Pri opačnom výklade by totiž hrozilo, že ak neplatne zvolené predstavenstvo vyplatí akúkoľvek sumu a pôsobí na družstve najmenej 3 roky, pokiaľ ide o bezdôvodné obohatenie a 4 roky pokiaľ ide o náhradu škody, družstvo sa po vznesení námietky premlčania nikdy nebude môcť domôcť svojho nároku. Vo vzťahu k žalovanému 2/ poukázal na zodpovednosť člena predstavenstva vyplývajúcu mu z ust. § 243a Obchodného zákonníka, v ktorom je zakotvená objektívna zodpovednosť s možnosťou liberácie, pričom dôkazné bremeno, že konal s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, zaťažuje člena predstavenstva, pričom obidve podmienky musia byť splnené. Vykonávanie uznesenia predstavenstva nezbujuje žalovaného 2/ zodpovednosti. Takéto tvrdenie súdu je v rozpore s citovaným ust. § 243a Obchodného zákonníka. Žalovaný 2/ neuviedol, ani nepreukázal žiadne liberačné dôvody, bránil sa len skutočnosťou, že o vyplatení mzdy rozhodlo predstavenstvo, nie on sám. Žalovaný 2/ vedel, že pracovný pomer bol ukončený a skončil dňa 01.03.2011, pretože dňa 20.07.2011 podal žiadosť o storno odhlášky, neuzatvoril so žalovaným 1/ žiadnu novú pracovnú zmluvu. Na druhý deň, 21.07.2011 rozhodlo predstavenstvo o vyplatení ušlej mzdy. Rovnako žalovaný 2/ vedel, že žalovaný 1/ pre družstvo žiadnu prácu nevykonával, pretože nemal prístup do areálu družstva. Žalovaný 2/ nekonal s odbornou starostlivosťou v súlade so záujmami družstva, jeho členov pretože prikázal vyplatit' finančné prostriedky osobe, o ktorej vedel, že jej pracovný pomer skončil a že nemá uzatvorený nový pracovný pomer a zároveň vedel, že pre družstvo žiadnu prácu nevykonával. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Uplatnil si náhradu trov celého konania.

3. Právny zástupca žalovaných 1/ a 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Nesúhlasil s právnym názorom žalobcu v tom, že daný nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí až za 10 rokov. Vo vzťahu k žalovanému 2/ taktiež nesúhlasil s tvrdením, že pracovný pomer zanikol 01.03.2011. Žalovaný riadne vykonával svoju prácu, a preto mu vznikol nárok na mzdu, ktorú mu žalobca vyplatil a bolo by v rozpore s dobrými mravmi a mravmi, ak by žalovaný 2/ mal žalobcovi mzdu vrátiť. Poukázal na to, že sa jedná o spory s ochranou slabšej strany, a preto obaja žalovaní ako zamestnanci sú stranou slabšou. Podľa názoru právneho zástupcu žalovaných preto by bolo v rozpore s dobrými mravmi žiadať od nich vrátiť spotrebovanú mzdu. Navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok. Uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

4. Právny zástupca žalobcu sa v rámci odvolacej repliky k doručenému vyjadreniu právneho zástupcu žalovaných k odvolaniu písomne nevyjadril.

5. Podľa § 470 ods. 1, 2 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 v znení neskorších predpisov (ďalej len CSP), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Citované ustanovenie je vyjadrením princípu okamžitej aplikability ustanovení Civilného sporového poriadku na všetky prebiehajúce a začaté konania v súlade s princípom justifikácie účinkov procesných úkonov, ktorý znamená zachovanie právnych účinkov úkonov vykonaných za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom do 30.06.2016, ktorých následky úkonu sa majú uznávať i vtedy, ak novšia procesná úprava už s týmto následkom nepočíta.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie osobou oprávnenou (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke dňa 15.06.2018 (§ 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 1, 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy. Nesprávnym právnym posúdením vecí sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ako aj právnym posúdením uplatneného nároku súdom prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav vecí, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie.

7. K odvolaniu žalobcu vo vzťahu k namietaným nesprávnym skutkovým zisteniam, vrátane nesprávneho právneho posúdenia odvolací súd uvádza, že nárok žalobcu voči žalovanému 1/, súd prvej inštancie posúdil ako nárok občianskoprávny z titulu bezdôvodného obohatenia. Vo vzťahu k žalovanému 2/ nárok žalobcu posúdil ako obchodnoprávny z titulu náhrady škody. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovanými, súd sa z dôvodu procesnej ekonomie prioritne zaoberal námietkou premlčania. Vo vzťahu k žalovanému 1/ správne uzavrel, že pri uplatnenom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré na strane žalovaného 1/ malo vzniknúť z titulu vyplatenej mzdy za obdobie od apríl/2011 do 22.07.2011 by objektívna premlčacia lehota vyplývajúca z ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka uplynula najneskôr dňom 31.08.2014, pričom žaloba bola podaná dňa 24.06.2016. Vo vzťahu k plynutiu 10-ročnej premlčacej lehoty z titulu úmyselného bezdôvodného obohatenia by k jej uplynutiu došlo odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo. Súd prvej inštancie však správne uzavrel, že skutkové okolnosti týkajúce sa úmyselného bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného 1/, neboli žalobcom preukázané. Z predložených listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, a to zápočtového listu vystaveného žalobcom pre žalovaného 1/ (č.l. 75 spisu) vyplýva, že žalovaný 1/ bol zamestnaný u žalobcu v období od 02.05.1983 do 22.02.2017. Súd prvej inštancie na túto skutočnosť správne poukázal, zároveň uzavrel, že predmetom uplatneného nároku na vydanie vyplatenej mzdy je obdobie od apríla 2011 do 22.07.2011. V uvedenom období bol žalovaný 1/ v pracovnom pomere u žalobcu, preto mu nárok na mzdu za uvedené obdobie vznikol. Posúdenie dôvodnosti vznesenej námietky premlčania pri uplatnenom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka bolo súdom prvej inštancie správne, a preto uplatnená námietka týkajúca sa nesprávneho právneho posúdenia nebola opodstatnená.

8. Vo vzťahu k žalovanému 2/ súd prvej inštancie sa z dôvodu procesnej ekonomie taktiež zaoberal dôvodnosťou vznesenej námietky premlčania. Žalovaný 2/ bol v období od 05.04.2011 do 07.03.2014 predsedom družstva žalobcu a ako štatutárny zástupca zrealizoval prijaté uznesenie predstavenstva žalobcu dňa 21.07.2011 v bode 3 písm. g) o vyplatení ušlej mzdy žalovanému 1/ od 05.04.2011 (č.l. 37 spisu). Vo vzťahu k preukázaniu zákonných predpokladov pre zodpovednosť za škodu, súd prvej inštancie správne ustálil, že žalovaný 2/ konal na základe platne prijatého uznesenia, a teda s náležitou odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že prijaté uznesenie o zvolení žalovaného 2/ za predsedu družstva - žalobcu je platné. Vo vzťahu k námietke premlčania súd uviedol, že pokiaľ by vychádzal zo zápisu v Obchodnom registri o zmene štatutárneho zástupcu žalobcu, ktorý zápis bol vykonaný dňom 28.06.2014, tak by k uplynutiu 4-ročnej subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie nároku na náhradu škody do doručenia žaloby dňa 24.06.2016 nedošlo. Vo vzťahu k posúdeniu preukázaniu porušenia

právnej povinnosti žalovaného 2/ ako predsedu predstavenstva súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalovaný 2/ konal s náležitou odbornou starostlivosťou v záujme žalobcu a prijatým uznesením členskej schôdze predstavenstva. Jeho konanie nemožno považovať za konanie v rozpore s právnymi predpismi alebo stanovami družstva, ktoré konanie by zakladalo zodpovednosť žalovaného 2/ vyplývajúcu z ust. § 243a Obchodného zákonníka. Vzhľadom na nepreukázanie porušenia zodpovednosti žalovaného 2/ ako predsedu predstavenstva žalobcu, súd prvej inštancie správne uzavrel, že nárok žalobcu na zaplatenie žalovanej istiny z titulu nároku na náhradu škody nie je dôvodný. Aj v tejto časti sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, a preto uplatnené námietky týkajúce sa nesprávnych skutkových zistení, vrátane nesprávneho právneho posúdenia nepovažoval za opodstatnené. V čase prijatia uznesenia členskej schôdze o vyplatení mzdy žalovanému 1/, ako aj realizácie tohto uznesenia bol žalovaný 1/ v pracovnom pomere u žalobcu a žalovaný 2/ bol ako člen predstavenstva - jeho predseda riadne zapísaný v obchodnom registri žalobcu v období od 05.04.2011 do 27.06.2014. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, žalovaný 2/ ako člen predstavenstva - predseda žalobcu svojím konaním vykonával svoju funkciu s náležitou odbornou starostlivosťou v súlade so záujmami družstva a všetkých jej členov. Zodpovednosť žalovaného 2/ za škodu nie je daná.

9. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa vznesenej námietky premlčania v rozpore s dobrými mravmi odvolací súd poukazuje na to, že ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práva oprávnených záujmov iných nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, je možné aplikovať aj na vznesenú námietku premlčania za existencie výnimočných skutkových okolností vyplývajúcich z konkrétnej veci. Ust. § 3 Občianskeho zákonníka je všeobecným ustanovením hmotnoprávnej povahy, ktoré dáva súdu možnosť posúdiť, či výkon subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi a v prípade, že tomuto tak nie je, požadovanú ochranu odoprieť. Pokiaľ ide o výkon práva, ktoré účastníkovi dáva priamo právny predpis, prichádza do úvahy aplikácia tohto ustanovenia len vo výnimočných prípadoch. Dobrými mravmi sa rozumie súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou spoločnosťou a majú povahu základných noriem. Týmto normám zásadne neodporuje, ak namieta niekto premlčanie práva uplatňovaného voči nemu, nakoľko inštitút premlčania prispievajúci k istote v právnych vzťahoch je inštitútom zákonným, a teda použiteľným vo vzťahu k akémukoľvek právu, ktoré sa podľa zákona premlčuje. Uplatnenie námietky premlčania je vo všeobecnosti potrebné považovať za výkon práva v súlade s dobrými mravmi. V rozpore s dobrými mravmi môže byť však len taký výkon práva účastníkov v občianskoprávnom konaní, ktorý je výrazom zneužitia tohto práva na úkor druhého účastníka konania, pričom vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania môže o takýto prípad ísť len vtedy, ak druhý účastník konania márne uplynutie premlčacej doby nezavinil a voči nemu by za tejto situácie priznanie účinkov premlčania bola neprímerane tvrdým postihom. Pre posúdenie tejto primeranosti je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu, najmä vziať do úvahy charakter uplatneného práva, jeho rozsah a dôvody, pre ktoré právo nebolo uplatnené pred uplynutím premlčacej doby (napr. uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 176/2011 zo dňa 20.04.2011, sp. zn. IV. ÚS 542/2013 zo dňa 23.09.2013). Odvolací súd v danom prípade uplatnenie námietky premlčania nepovažoval za rozporné s dobrými mravmi, a preto túto námietku nepovažoval za opodstatnenú.

Z týchto dôvodov potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v súlade s ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu žalovaných 1/, 2/ v odvolacom konaní, ktorým priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu (§ 255 ods. 1 CSP) s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 262 ods. 2 CSP).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní

vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.